2) *Yhteisön oikeuden vastaista ei ole se, että jäsenvaltio ei palauta yhteisön oikeuden vastaisesti kannettuja veroja tai maksuja sen vuoksi, että oikeus palautukseen on menetetty sellaisen kolmen vuoden pituisen kansallisen määräajan päättymisen vuoksi, jolla poiketaan yleisistä säännöksistä, joita sovelletaan perusteettoman edun palautusta koskeviin vaatimuksiin yksityisten oikeussubjektien välillä ja joiden mukainen määräaika on tätä pidempi, jos tätä vanhentumisaikaa sovelletaan samalla tavalla sekä yhteisön oikeuteen perustuviin verojen ja maksujen palauttamisvaatimuksiin että kansalliseen lainsäädäntöön perustuviin vastaaviin vaatimuksiin.*

3) *Yhteisön oikeuden vastaista on se, että jäsenvaltio antaa säännöksiä, joiden mukaan sellaisen veron tai maksun palauttamiseen, jonka yhteisöjen tuomioistuin on tuomiossaan vahvistanut yhteisön oikeuden vastaiseksi tai joka on katsottava tällaisen tuomion perusteella yhteisön oikeuden vastaiseksi, sovelletaan erityisesti tätä veroa tai maksua koskevia edellytyksiä, jotka ovat epäedullisempia kuin ne, joita sovellettaisiin kyseisen veron tai maksun palauttamiseen siinä tapauksessa, ettei näitä säännöksiä olisi annettu.*

(1) EYVL C 226, 7.8.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

19 päivänä syyskuuta 2002

asiassa C-377/99, Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (1)

(EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuosi 1995 – Peltokasvit)

(2002/C 274/02)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-377/99, Saksan liittotasavalta (asiamiehinään aluksi W.-D. Plessing ja C.-D. Quassowski, ja sittemmin W.-D. Plessing ja B. Muttelsee-Schön) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään M. Niejahr ja G. Braun), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa osittain Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1995 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 3 päivänä helmikuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/187/EY muuttamisesta 28 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/596/EY (EYVL L 226, s. 26), siltä osin kuin siinä tehdään Saksan liittotasavallan peltokasvialan taloudellisena tukena Mecklenburg-Vorpommernin osavaltion osalta ilmoittamiin menoihin 30 394 115,33 Saksan markan (DEM) suuruinen 5 prosentin kiinteämääräinen korjaus 12 157 646,13 DEM:n suuruisen 2 prosentin korjauksen sijasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit S. von Bahr (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, A. La Pergola ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 19.9.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*

2) *Saksan liittotasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EYVL C 366, 18.12.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

17 päivänä syyskuuta 2002

asiassa C-413/99 (Immigration Appeal Tribunalin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Baumbast ja R vastaan Secretary of State for the Home Department (1)

(Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Siirtotyöläinen – Siirtotyöläisen perheenjäsenten oleskeluoikeus – Lasten oikeus harjoittaa opintojaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa – Asetuksen N:o 1612/68 10 ja 12 artikla – Euroopan unionin kansalaisuus – Oleskeluoikeus – Direktiivi 90/364/ETY – Rajoitukset ja edellytykset)

(2002/C 274/03)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-413/99, jonka Immigration Appeal Tribunal (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla

yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Baumbast ja R ja Secretary of State for the Home Department ennakkoratkaisun EY 18 artiklan ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) 12 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, F. Macken (esittelevä tuomari), N. Colneric ja S. von Bahr sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, V. Skouris, J. N. Cunha Rodrigues ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 17.9.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Euroopan unionin kansalaisen lapsilla, jotka ovat asettuneet jäsenvaltioon silloin kun vanhempi käytti oleskeluoikeuksiaan siirtotyöläisenä tässä jäsenvaltiossa, on oikeus oleskella siellä osallistuakseen peruskoulutukseen työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 12 artiklan mukaisesti. Sillä seikalla, että kyseisten lasten vanhemmat ovat tällä välin eronneet, että ainoastaan toinen vanhemmista on unionin kansalainen eikä tämä enää ole siirtotyöläinen vastaanottavassa jäsenvaltiossa tai että lapset itse eivät ole unionin kansalaisia, ei ole tältä osin mitään merkitystä.*

2) *Kun lapsilla on oikeus oleskella vastaanottavassa jäsenvaltiossa osallistuakseen siellä peruskoulutukseen asetuksen N:o 1612/68 12 artiklan mukaisesti, tätä säännöstä on tulkittava siten, että lasten tosiasiallisena huoltajana oleva vanhempi saa säännöksen mukaan kansalaisuudesta riippumatta oleskella heidän kanssaan mainitun oikeuden käyttämisen helpottamiseksi huolimatta siitä, että vanhemmat ovat tällä välin eronneet tai että se vanhemmista, joka on Euroopan unionin kansalainen, ei enää ole siirtotyöläinen vastaanottavassa jäsenvaltiossa.*

3) *Euroopan unionin kansalainen, jolla ei enää ole oleskeluoikeutta vastaanottavassa jäsenvaltiossa siirtotyöläisenä, voi saada siellä oleskeluoikeuden unionin kansalaisena suoraan EY 18 artiklan 1 kohdan perusteella. Tämän oikeuden käyttämistä sääntelevät tässä määräyksessä tarkoitetut rajoitukset ja ehdot, mutta toimivaltaisten viranomaisten ja tarvittaessa kansallisten tuomioistuinten on valvottava, että näitä rajoituksia ja ehtoja sovelletaan yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden, erityisesti suhteellisuusperiaatteen, mukaisesti.*

(1) EYVL C 6, 8.1.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

24 päivänä syyskuuta 2002

asiassa C-471/99 (Sozialgericht Nürnbergin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Alfredo Martínez Domínguez, Joaquín Benítez Urbano, Agapito Mateos Cruz, Carmen Calvo Fernández vastaan Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldkasse (1)

(Asetus (ETY) N:o 1408/71 – Asetuksen 77 ja 78 artikla – Useiden jäsenvaltioiden lainsäädännön perusteella eläkeoikeuden saavuttaneet henkilöt – Jäsenvaltioiden välillä ennen Euroopan yhteisöihin liittymistä tehdyn sosiaaliturvasopimuksen perusteella eläkeoikeuden saavuttaneet henkilöt – Etuudet eläkeläisten huollettavina oleville lapsille ja orvoille – Oikeus perhe-etuuksiin, josta vastaa jonkin muun jäsenvaltion kuin asuinvaltion toimivaltainen laitos – Oikeuden saamisedellytykset)

(2002/C 274/04)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-471/99, jonka Sozialgericht Nürnberg (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Alfredo Martínez Domínguez, Joaquín Benítez Urbano, Agapito Mateos Cruz, Carmen Calvo Fernández ja Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldkasse, ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on neuvoston 2.6.1983 antamalla asetuksella (ETY) N:o 2001/83 muutettuna ja ajan tasalle saatettuna (EYVL 1983 L 230, s. 6), 77 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 78 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkinnasta yhdessä 79 artiklan 1 kohdan kanssa, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari), R. Schintgen, V. Skouris ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 24.9.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on neuvoston 2.6.1983 antamalla asetuksella (ETY) N:o 2001/83 muutettuna ja ajan tasalle saatettuna, 77 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja 78 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava yhdessä asetuksen 79 artiklan 1 kohdan kanssa siten, että muun jäsenvaltion kuin sen valtion toimivaltainen laitos, jossa vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeensaaja tai kuolleen työntekijän orvot asuvat, ei ole velvollinen myöntämään asianomaisille henkilöille etuuksia näiden huollettavana olevista lapsista tai orvoista silloin kun sen jäsenvaltion, jossa